ΝΕΟ ΦΩΣ

ΕΝΗΜΕΡΩΤΙΚΟ ΔΕΛΤΙΟ – ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ ΤΗΣ ΛΟΓΟΔΟΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΚΟΙΝΟΤΗΤΑΣ ΚΑΪΡΟΥ

ΕΤΟΣ 30ο ΑΡ. ΦΥΛΛΟΥ 883

Δευτέρα, 16 Νοεμβρίου 2026

Στο Παρεκκλήσι των Ελληνικών Σχολείων Καΐρου θα εορτασθούν στις 20-21/11 τα Εισόδια της Θεοτόκου
σελ 2

Στην «Άκρη του Κόσμου», με την Καρδιά στην Αφρική

Συνομιλίες με τους Επισκόπους Τολιάρας και Νοτίου Μαδαγασκάρης Πρόδρομο και Κατάγκας Κοσμά, του Πατριαρχείου Αλεξανδρείας

Υπάρχουν διαδρομές που δεν μετριούνται με χιλιόμετρα, αλλά με ψυχικό απόθεμα. Μακριά από τα φώτα της δημοσιότητας και τα «αυτονόητα» του δυτικού κόσμου, στις απομακρυσμένες εκτάσεις της Νότιας Μαδαγασκάρης και της Λαϊκής Δημοκρατίας του Κογκό, το Πατριαρχείο Αλεξανδρείας δεν χτίζει απλώς ναούς· χτίζει ανθρώπινες ζωές από το μηδέν. Δεν προσφέρει απλώς ελπίδα· γίνεται η ίδια η ανάσα ζωής για χιλιάδες συνανθρώπους μας.

Στη συνέντευξη του, ο Επίσκοπος Τολιάρας και Νοτίου Μαδαγασκάρης μάς ταξιδεύει στην καρδιά της ιεραποστολής στη Νότια Μαγαδασκάρη, μακριά από τα στερεότυπα και την τυπολατρία. Μας μιλάει για τη σκληρή καθημερινότητα όπου το νερό είναι πολυτέλεια, για τα 14 σχολεία, τα νοσοκομεία και τα πηγάδια που άλλαξαν τη μοίρα χιλιάδων ανθρώπων, αλλά και για το τι σημαίνει να ζεις «στο τώρα», χωρίς τεχνητές μάσκες και κατάθλιψη.

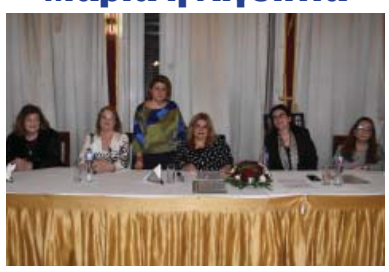
Ο Επίσκοπος Κατάγκας Κοσμάς μάς μεταφέρει από τα ορυχεία-κολαστήρια του κοβαλτίου και τις σκληρές συνθήκες της αφρικανικής υπαίθρου, στα 110 σχολεία, τα νοσοκομεία και τα ορφανοτροφεία που χτίζονται με πίστη και αυταπάρνηση. Μας μιλάει για τη συγκλονιστική παρακαταθήκη του αείμνηστου Παπα Κοσμά, για τις δυσκολίες αλλά και τη μοναδική ομορφιά της ιεραποστολής.

Οι δυο ιεράρχες μας παραδίδουν ένα μοναδικό μάθημα αυθεντικότητας, υπενθυμίζοντάς μας πως η ουσία της ζωής κρύβεται στην απλότητα, στην αλληλεγγύη και στο ανεκτίμητο δώρο του να είσαι πραγματικός άνθρωπος.

(συνέχεια στην 3η& 4η σελίδα)

Έπαινος για την προσφορά του Φιλανθρωπικού Σωματείου «Μαρία η Αιγυπτία»

Το ενδιαφέρον που έμπρακτα εκφράζει το Φιλανθρωπικό Σωματείο Ελληνίδων Κυριών Ηλιουπόλεως «Μαρία η Αιγυπτία» για τους ωφελούμενούς του, επαίνεσαν ο Πατριαρχικός Επίτροπος Καΐρου και Μητροπολίτης Μέμφιδος Νικόδημος, ο Έλληνας πρέσβης στην Αίγυπτο Νικόλαος Παπαγεωργίου, ο Επιτετραμμένος της κυπριακής πρεσβείας Ονούφριος Οικονομίδης και ο πρόεδρος της Ε.Κ.Κ. Χρ. Καβαλής, μέσω της Γ. Γραμματέως της Ε.Κ.Κ. Βίλλυ Πολίτη Ζουέ, κατά

(συνέχεια στην 2η σελίδα)

Εορτάσθηκαν οι Αγ. Ανάργυροι στη Σούμπρα

Το Σάββατο 31 Οκτωβρίου και την Κυριακή 1 Νοεμβρίου εορτάσθηκαν οι Άγιοι Ανάργυροι στον ομώνυμο Ιερό Ναό, που ιδρύθηκε το 1907, στη Σούμπρα. Για τον εορτασμό τελέσθηκε Αρχιερατικός Μέγας Εσπερινός μετ' Αρτοκλασίας το Σάββατο, Όρθρος και Αρχιερατική Θεία Λειτουργία την Κυριακή. Πλήθος Αιγυπτιωτών και Ορθόδοξων αραβόφωνων συνέρρευσε στις λειτουργίες που τέλεσε ο Μητροπολίτης Μέμφιδος και Πατριαρχικός Επίτροπος Καΐρου Νικόδημος, πλαισιούμενος από τον Επίσκοπο Ιππώνος Στέφανο και τους ιερείς

(συνέχεια στην 5η σελίδα)

Ένα όνειρο που έγινε πραγματικότητα

Κάθε άνθρωπος αξίζει μια ευκαιρία να πραγματοποιήσει τα όνειρά του. Και μερικές φορές, μια πράξη στήριξης και εμπιστοσύνης μπορεί να αλλάξει ολόκληρη τη ζωή του.

Η Ελληνική Κοινότητα Καΐρου απέδειξε για ακόμη μία φορά ότι βρίσκεται ουσιαστικά δίπλα στους ανθρώπους της, στηρίζοντας έναν υπάλληλό της στην προσπάθειά

(συνέχεια στην 2η σελίδα)

Οι Αρχάγγελοι Μιχαήλ και Γαβριήλ τιμήθηκαν στον Ι.Ν. Παμμεγίστων Ταξιαρχών

Στον Ιερό Ναό Παμμεγίστων Ταξιαρχών, στο Ντάχερ, εορτάσθηκαν, με Μέγα Πατριαρχικό Εσπερινό στις 5 Νοεμβρίου, Όρθρο και Πατριαρχική Θεία Λειτουργία στις 6 Νοεμβρίου, οι Αρχάγγελοι Μιχαήλ και Γαβριήλ και όλοι οι άγγελοι. Στο πλευρό του Πατριάρχη Αλεξανδρείας Θεόδωρου Β' συλλειτούργησαν οι Μητροπολίτες Ερμουπόλεως Νικόλαος (Πατριαρχικός Επίτροπος των Αραβοφώνων), Μέμφιδος Νικόδημος (Πατριαρχικός Επίτροπος Καΐρου), Νουβίας Σάββας (Καθηγούμενος της Ιεράς Πατριαρχικής Μονής Αγίου Γεωργίου Παλαιού Καΐρου) και ο Επίσκοπος Ιππώνος Στέφανος.

Η Ιερά Πανήγυρις τελέσθηκε σύμ-

(συνέχεια στην 6η σελίδα)

Εκδήλωση Μορφωτικού Ιδρύματος της Πρεσβείας της Αιγύπτου στην Αθήνα για τον Αιγυπτιώτη Ελληνισμό

Με μεγάλη επιτυχία έγινε στις 3 Νοεμβρίου η εκδήλωση που διοργάνωσε το Μορφωτικό Τμήμα της Αιγυπτιακής Πρεσβείας με θέμα τον Αιγυπτιακό Ελληνισμό.

Κεντρικοί ομιλητές ήταν η ερευνήτρια της Δημόσιας ιστορίας με πολυετή θητεία στην Ελληνική Πρεσβεία του Καΐρου κ. Δέσποινα Τζόβα και η λογοτέχνης και μεταφράστρια κ. Πέρσα Κουμούτση, η οποία όμως λόγω μιας απρόοπτης αδιαθεσίας δεν μπόρεσε να παρευρεθεί και η ομιλία της διαβάστηκε με εξαιρετική επιτυχία από την κ. Μιχαλέα Φουρναράκου.

Την εκδήλωση χαιρέτισε ο νέος Πρέσβης της Αιγύπτου στην Αθή-

(συνέχεια στην 5η σελίδα)

Με οικονομική εξυγίανση και στρατηγική επένδυση συνεχίζει την πορεία του ο ΕΝΟΚ

Με αυξημένη συμμετοχή 87 τακτικών μελών συγκλήθηκε η Τακτική Γενική Συνέλευση στον Ελληνικό Ναυτικό Όμιλο Καΐρου, την Παρασκευή 6 Νοεμβρίου. Η Συνέλευση ήταν ιδιαιτέρως επιτυχής, όχι μόνον διότι εξελέγη νέα διοίκηση, αλλά και διότι δια στόματος του προέδρου Γιώργου Ρεκτσίνη κοινοποιήθηκε η επίλυση μιας σειράς προβλημάτων και η συνεργασία με στρατηγικό επενδυτή.

Η Τ.Γ.Σ. έγινε παρουσία του Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτη Μέμφιδος Νικοδήμου, του Θεοφιλέστατου Επισκόπου Ιππώνος Στέφανου, του Πρέσβη της Ελλάδος στην Αίγυπτο Νικόλαου Παπαγεωργίου, του Επιτετραμμένου της πρεσβείας της

(συνέχεια στην 6η σελίδα)

Εορτάσθηκε ο Άγ. Νεκτάριος στην Πατριαρχική Επιτροπεία Καΐρου

Την μνήμη του Αγίου Νεκταρίου, Μητροπολίτου Πενταπόλεως, τίμησε η Πατριαρχική Επιτροπεία Καΐρου με Μέγα Εσπερινό την Κυριακή 8 Νοεμβρίου, Όρθρο και Αρχιερατική Θεία Λειτουργία τη Δευτέρα 9 Νοεμβρίου.

Εκατοντάδες πιστοί – Αιγυπτιώτες, Έλληνες από την Ζάκυνθο και πιστοί από τη Ρουμανία – συνέρρευσαν για να τιμήσουν την ονομαστική εορτή του Αγίου, παράλληλα με την Αίγινα, όπου έζησε και συνέχισε το ποιμαντικό του έργο επί πολλά έτη ο Άγιος Νεκτάριος, πριν κοιμηθεί στο Αρεταίειο νοσοκομείο Αθηνών το 1920.

Το Πάτερ Ημών ανέγνωσαν σε

(συνέχεια στην 5η σελίδα)

ekkairo.org ΣΥΝΕΧΗΣ ΕΝΗΜΕΡΩΣΗ ΜΕ ΟΛΑ ΤΑ ΝΕΑ ΤΟΥ ΑΙΓΥΠΤΙΩΤΗ ΕΛΛΗΝΙΣΜΟΥ

Εγκαινιάζεται η «Αίθουσα Στρατής Τσίρκας» στην πρεσβευτική κατοικία

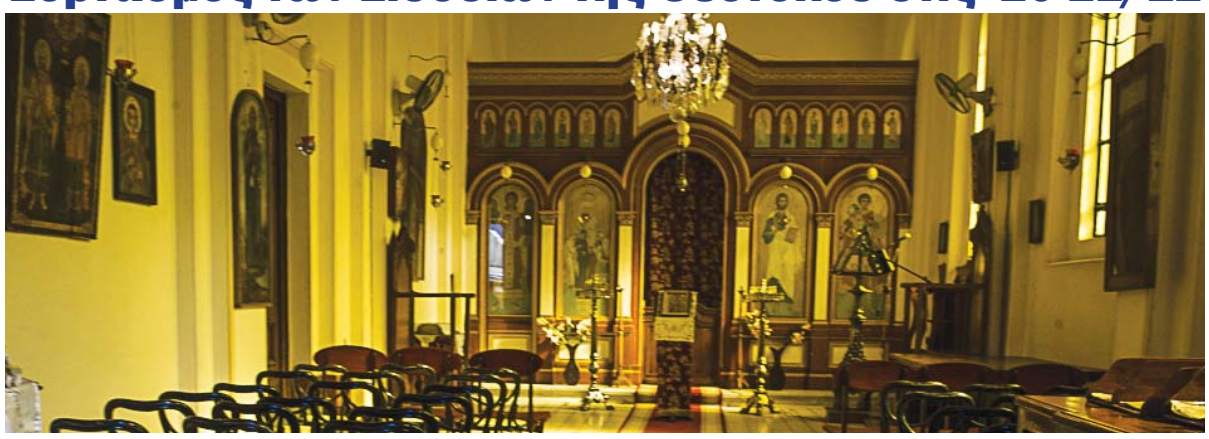
«Αίθουσα Στρατή Τσίρκα» δημιουργούν η ελληνική πρεσβεία στο Κάϊρο και ο πρέσβης Νικόλαος Παπαγεωργίου στην ελληνική πρεσβευτική κατοικία, στο Ζαμάλεκ.
Την Τρίτη 1 Δεκεμβρίου, το απόγευμα στις 5.00 μ.μ., θα γίνουν τα εγκαίνια της αίθουσας, στο πλαίσιο εκδήλωσης - αφιερώματος στον σπουδαίο Αιγυπτιώτη λογοτέχνη.

Ένα όνειρο που έγινε πραγματικότητα

(συνέχεια από την 1η σελίδα)

του να αποκτήσει το απολυτήριο και να πραγματοποιήσει ένα όνειρο που για χρόνια κρατούσε μέσα του. Με οικονομική βοήθεια, αλλά κυρίως με ηθική συμπαράσταση, ενθάρρυνση και πίστη στις δυνατότητές του, η Κοινότητα και προσωπικά ο πρόεδρός της Χρήστος Καβαλής τον παρότρυναν να συνεχίσει τις σπουδές του και να εγγραφεί στο Πανεπιστήμιο του Καΐρου, προκειμένου να ολοκληρώσει την εκπαιδευτική του πορεία.
Η διαδρομή δεν ήταν εύκολη. Χρειάστηκαν επιμονή, υπομονή, προσωπικές θυσίες και πολλή προσπάθεια. Όμως, με δύναμη και αποφασιστικότητα, κατάφερε τελικά να αποκτήσει το πολυπόθητο πτυχίο (Τμήμα Ιστορίας / Σχολή Ανθρωπιστικών Σπουδών & Λογοτεχνίας του Πανεπιστημίου Καΐρου).
Σήμερα, η επιτυχία του είναι κάτι πολύ περισσότερο από έναν τίτλο σπουδών. Είναι η απόδειξη ότι ποτέ δεν είναι αργά για να κυνηγήσει κανείς τα όνειρά του, όταν έχει τη θέληση και ανθρώπους που πιστεύουν σε αυτόν.
Η Ελληνική Κοινότητα Καΐρου και ο πρόεδρός της τον συγχαίρουν θερμά για την επιτυχία του και του εύχονται κάθε πρόοδο και επιτυχία στα επόμενα βήματά του.
Παράλληλα, το παράδειγμα αυτό αναδεικνύει τη διαχρονική φιλοσοφία της Κοινότητας: να μην περιορίζεται μόνο στη διοικητική και κοινωνική της αποστολή, αλλά να αποτελεί μια πραγματική οικογένεια για τους ανθρώπους της.
Η Ελληνική Κοινότητα θα συνεχίσει να βρίσκεται δίπλα στους υπαλλήλους και στα μέλη της παροικίας, στηρίζοντας τις προσπάθειές τους, ενθαρρύνοντας την προσωπική τους εξέλιξη και προσφέροντας ευκαιρίες για ένα καλύτερο αύριο.
Γιατί η μεγαλύτερη προσφορά δεν είναι μόνο η οικονομική βοήθεια, αλλά η δύναμη που δίνεις σε έναν άνθρωπο να πιστέψει στον εαυτό του και να κάνει το όνειρό του πραγματικότητα.

Εορτασμός των Εισοδίων της Θεοτόκου στις 20-21/11

Στο Παρεκκλήσιο των Ελληνικών Σχολείων Καΐρου, που είναι αφιερωμένο στα Εισόδια της Θεοτόκου, μέσα στο ιστορικό κτίριο του Σπετσεροπούλειου, καλεί η Πατριαρχική Επιτροπεία Καΐρου τους πιστούς για την ομώνυμη εορτή. Την Παρασκευή 20/11 θα τελεσθεί Μέγας Αρχιερατικός Εσπερινός, το Σάββατο 21/11 θα τελεσθούν Όρθρος και Αρχιερατική Θεία Λειτουργία.
Την Παρασκευή, **στις 5.30 μ.μ., θα ξεκινήσει λεωφορείο** από τα γραφεία της Ε.Κ.Κ. (Εμάντ Ελ Ντιν) προκειμένου να μεταφέρει τους παροίκους στην Ηλιούπολη.
Με ιδιαίτερη χαρά σας προσκαλούμε στις Ιερές Ακολουθίες δια την εορτή των Εισοδίων της Θεοτόκου, που θα τελεσθούν στο Παρεκκλήσιο των Ελληνικών Σχολείων Καΐρου.

Πρόγραμμα Ιερών Ακολουθιών

Παρασκευή 20 Νοεμβρίου
6.30 μ.μ. Μέγας Αρχιερατικός Εσπερινός μετά αρτοκλασίας
Σάββατο 21 Νοεμβρίου
8.30 π.μ. Όρθρος της εορτής
9.30 π.μ. Αρχιερατική Θεία Λειτουργία»

Έπαινος για την προσφορά του Φιλανθρωπικού Σωματείου «Μαρία η Αιγυπτία»

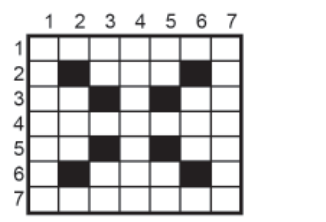
(συνέχεια από την 1η σελίδα)

την ετήσια Τακτική Γενική Συνέλευση του Σωματείου.
Ο Σεβασμιώτατος Νικόδημος συνεχάρη την πρόεδρο και το διοικητικό συμβούλιο της «Μαρίας Αιγυπτίας» τόσο ο ίδιος, όσο και εκ μέρους του Πατριάρχη Αλεξανδρείας, σημειώνοντας: «Νιώθουμε μεγάλη ικανοποίηση για το έργο που κάνετε. Διότι δεν μεταφράζεται μόνον σε τρόφιμα και βοηθήματα που δίνεται στους ανθρώπους. Το σπουδαίο είναι ότι ενδιαφέρεστε για τους ανθρώπους και μάλιστα γι᾽ αυτούς, στους οποίους η ζωή τα έφερε δύσκολα. Αυτό το έργο είναι το σημαντικότερο που κάνετε, διότι βρίσκεσθε κοντά στους ανθρώπους που αισθάνονται ένα χέρι, έτοιμο να τους βοηθήσει ανά πάσα στιγμή. Σας συγχαίρω και εκ μέρους του Πατριάρχη για το έργο σας και εκ βάθους καρδίας, ειλικρινά, εύχομαι ο Θεός να σάς δίνει δύναμη και υγεία για να συνεχίσετε το σπουδαίο έργο σας. Να είστε πάντα γερές και δυνατές».
Ο Έλληνας πρέσβης Ν. Παπαγεωργίου συνεχάρη και αυτός το Διοικητικό Συμβούλιο για το έργο που υλοποιεί το σωματείο και κατέληξε: «Η πρεσβεία και εγώ προσωπικά είμαστε στο πλευρό σας, το γνωρίζετε, και θα εξακολουθήσουμε να είμαστε μαζί σας».
Ο Επιτετραμμένος της κυπριακής πρεσβείας Ον. Οικονομίδης τόνισε τη σημασία της ανιδιοτελούς προσφοράς και συνεχάρη και αυτός τις κυρίες.
Ο πρόεδρος της Ε.Κ.Κ. Χρ. Καβαλής, που εκπροσωπήθηκε από την Γ. Γρ. Β. Πολίτη Ζουέ, σημείωσε: «Με την ευκαιρία της σημερινής σας συνέλευσης, ξεφεύγοντας από τα τυπικά του απολογισμού, θα ήθελα να αφιερώσω λίγα λόγια σε όλες εσάς τις κυρίες που, με την προσφορά, την ευαισθησία και την ακούραστη προσπάθειά σας, όχι απλά κρατάτε ζωντανό το σπουδαίο έργο του φιλανθρωπικού σωματείου «Μαρία η Αιγυπτία» αλλά το αναβαθμίσατε ουσιαστικά.
Βλέποντας την προσπάθειά σας κατανοούμε πως η φιλανθρωπία δεν είναι απλώς μια πράξη προσφοράς. Είναι στάση ζωής. Είναι η δύναμη να βλέπεις τον άνθρωπο που έχει ανάγκη, να αφουγκράζεσαι τον πόνο του και να προσπαθείς, με όσα μέσα διαθέτεις, να του προσφέρεις ανακούφιση, ελπίδα και αξιοπρέπεια.
Θα ήθελα, λοιπόν, να εκφράσω τον ειλικρινή μου θαυμασμό καθώς και των συναδέλφων μου της Διαχειριστικής Επιτροπής αλλά και την ευγνωμοσύνη μας, σε καθεμία από εσάς καθώς αποδεικνύετε έμπρακτα ότι η αλληλεγγύη και η ανθρωπιά παραμένουν ζωντανές αξίες. Αυτό εξάλλου οδήγησε την Δ.Ε. να αναθεωρήσει το αρχικό ποσό ενίσχυσης του σωματείου σας και να το αυξήσει αναγνωρίζοντας την προσπάθειά σας.
Ιδιαίτερη αναφορά αξίζει, βεβαίως, στην πρόεδρο του Σωματείου σας. Μια δυναμική γυναίκα, που με αποφασιστικότητα, όραμα και αίσθημα ευθύνης βρίσκεται στην πρώτη γραμμή αυτής της προσπάθειας. Με την ενεργητικότητα και την επιμονή της, εμπνέει, συντονίζει και ενθαρρύνει, δίνοντας ώθηση στο έργο του Σωματείου!
Εδώ αξίζει να τονίσουμε πως η μεγαλύτερη προσφορά ενός ανθρώπου που ηγείται δεν είναι μόνο όσα καταφέρνει ο ίδιος, αλλά όσα εμπνέει τους συνοδοιπόρους του να κάνουν μαζί!
Η προσφορά, άλλωστε, δεν μετριέται μόνο με αριθμούς και απολογισμούς. Μετριέται με τις δυσκολίες που ξεπεράστηκαν, με τις προσπάθειες που έγιναν αθόρυβα, με τις αγωνίες που αντιμετωπίστηκαν και, πάνω απ᾽ όλα, με τα χαμόγελα που γεννήθηκαν εκεί όπου υπήρχε ανάγκη.
Και αυτό είναι το πραγματικό αποτύπωμα της «Μαρίας της Αιγυπτίας»: η ανθρωπιά στην πράξη.
Εύχομαι από καρδιάς στην πρόεδρο και σε όλες τις κυρίες του Διοικητικού Συμβουλίου να έχουν υγεία, δύναμη και κουράγιο, ώστε να συνεχίσουν με τον ίδιο ζήλο το πολύτιμο έργο τους.
Θα μας έχετε πάντοτε συμπαραστάτες στην προσπάθειά σας γιατί προσφέρετε αγάπη και αγγίζετε ψυχές, και αυτό αξίζει περισσότερο από τον όποιο τυπικό απολογισμό!»
Η πρόεδρος του Σωματείου Νίτσα Καζαμία παρουσίασε την αποτίμηση του πλούσιου, φιλανθρωπικού έργο της περιόδου 2025-26, απότισε φόρο τιμής στους αποθανόντες της Κοινότητας και στο ζεύγος Κυριάζη, ευχαρίστησε ονομαστικά τους συμπαραστάτες του Σωματείου, ενώ ακροτελεύτια φράση του λόγους της αποτέλεσαν οι προσωπικές της ευχαριστίες στη στήριξη του αδελφού της Αντώνη Καζαμία, προέδρου του Ελληνικού Κέντρου Καΐρου.
Η ταμίας Εύα Τσιάρα ανέλυσε τον ισολογισμό και τα οικονομικά της περιόδου 2025-2026, ενώ κατά τη Γενική Συνέλευση ήταν επίσης παρούσες οι αντιπρόεδροι Σούλα Συναδινού Χόσαρη και Μαίρη Μπισσάρα, η γραμματέας Εύα Συβρή και το μέλος του Δ.Σ. Άννα Λοΐζου.
Την Γενική Συνέλευση τίμησαν, επίσης, ο Επίσκοπος Ιππώνος Στέφανος, η Γ. Γραμματέας του Ελληνικού Κέντρου Καΐρου Βάσω Χαραλάμπους, τα μέλη της Διαχειριστικής Επιτροπής της Ε.Κ.Κ. Λεωνίδας Φοντριέ και Στέλιος Χαλκιάς, η αντιπρόεδρος της Φιλοπτώχου Αδελφότητος Ελληνίδων Κυριών Καΐρου Βάσω Γαζή, ο πρόεδρος του Ορθόδοξου Πατριαρχικού Κέντρου Σούμπρας Γιώργος Ζουμπουλίδης, η ταμία της Χιακής Αδελφότητας Ευαγγελία Χαλκιά, ο εκπρόσωπος της Ελληνικής Στέγης Ηλιουπόλεως Μιχάλης Κουκίδης, ο Κοινοτικός Επίτροπος της ΕΚΑ Βασίλης Ζουές, η Διαχειριστική Διευθύντρια της Αχιλλοπουλείου Μάριαμ Γιακούμπ, μέλη του Σωματείου με τις οικογένειές τους. Το δείπνο, που ακολούθησε, ήταν προσφορά του Ελληνικού Κέντρου Καΐρου.

Θεματικά Ενθυμήματα από τα Αιγυπτιώτικα Αγαπήματα (Δημοσίευμα αρ. 623) Από την Παραπομπή: «Τα Ιδιόμορφα» (Αφιερωτικά στην φίλτατη κα Καίτη Πολίτου)

Μ᾽ αστραπιαία ταχύτητα
Με βαθιά σοβαρότητα στάσου
και στο σύμπαν της σκέψης στοχάσου
την αεράτη Χριστού περπατησιά
και τη δροσάτη του Σωτήρα ματιά!
Για φαντάσου τον Λυτρωτή
στην Τιβεριάδα
να μας κοιτάζει με στοργή
και τρυφεράδα!
Απρόοπτα γεγονότα
Δρομολογούνται εξελίξεις
της καθημερινής ροής
κ᾽ οι απρόβλεπτες εκπλήξεις
είν᾽ ένα μέρος της ζωής…
Αδόκητες δοκιμασίες
π᾽ αντέχουν στον χρόνο
δημιουργούνε εμπειρίες
κι ανοίγουν νέο δρόμο…
Τα λόγια της υπεροψίας
Στων μαζανθρώπων την πορεία
αμέτρητες είν᾽ οι φορές
π᾽ αμαύρωσαν την ιστορία
των αλαζόνων οι φωνές.
Πέρ᾽ απ᾽ την μαζοποίηση
σε κόσμο αναστοχασμού
η κοινωνικοποίηση
βιώνει το φως τ᾽ ανθρωπισμού!
Επαναλαμβανόμενα φαινόμενα
Αστόχαστα αν συζητούμε
χωρίς νηφαλιότητα
κάποτ᾽ απεραντολογούμε
με επιπολαιότητα.
Στην αναγκαιότητα
ηθικών αιτημάτων μας
θέμε πηγαιότητα
δικαίων αισθημάτων μας…
Ανεξήγητη ανομία
Του Αδάμ η αμαρτία
κρύβει αίνιγμα
ψάχνει νάβρει την αιτία
και δεν βρίσκει άνοιγμα.
Τ᾽ ανόμημα το Αδαμιαίο
μένει άγνωστο στο διηνεκές
ως κορυφαίο ή ως ακραίο
τι ρόλο παίζει στις γενιές;
Αξιοπρεπείς στάσεις
Μην υποτιμάμε εχθρικά
την αντιπαλότητα
ας αξιοποιούμε θετικά
την μαχητικότητα.
Μην ζητάμε μόνο εύνοια
ν᾽ απαιτούμε και κανόνες
πούχουν ηθική έννοια
και αντέχουν στους αιώνες.
Μην αποχαλινωνόμαστε
Των ανθρώπων οι σχέσεις
έχουν εκτραχυνθεί
και μ᾽ άγριες διαθέσεις
έχουμ᾽ εκτραχηλιστεί.
Η ζωή δεν μας ορίζει
μόνο με δικαιώματα
κάποτε αντιμετωπίζει
και τα εναντιώματα…
Αν ζούμε ασφυκτικά
Ας πάμε συμβαδίζοντας
προς το βάθος κάθ᾽ εποχής
όπου υπάρχει ορίζοντας
πέρ᾽ απ᾽ αιτίες ταραχής.
Εκεί π᾽ ο κόσμος αντικρύζει
του μέλλοντος προοπτικές
και η ζωή μας προσδιορίζει
μ᾽ όσα δεν χάνονται ποτές.
Στο έμπα-έβγα των βαποριών
Κάποια ασπρόμαυρα πλοία
που συχνά σφυρίζανε
τα παλιά μας μεγαλεία
λες και μας θυμίζανε.
Τώρα αθόρυβα πλωρίζουνε
κι όποτε αναχωρούνε
γιατί σπανίως σφυρίζουνε
λες και δεν μας χαιρετούνε…
ΛΑΜΠΡΟΣ ΜΠΕΝΟΒΙΑΣ

ΚΟΥΙΖ ΤΟΥ Ν.Φ.

Επιμέλεια: Γιάννης Φουρτούνας

ΟΡΙΖΟΝΤΙΑ
1. Ντιβάνι, σοφάς. 2. Δεν λείπει τίποτε. 3. Αγενής νότα – Δεικτικό μόριο. 4. Και αυτοί ευρωπαίοι. 5. Η ψυχή στην φαραωνική θεολογία – Ο αριθμός 6. 6. Παιδικός περίπατος.. 7. Επίσημο γραπτό κείμενο με το οποίο ζητά κανείς κάτι, γραμμένο αυτή τη φορά στην καθαρεύουσα.
ΚΑΘΕΤΑ
1. Έπιπλο που προορίζεται για το κάθισμα ενός ατόμου. 2. Καλεί. 3. Ξενική άρνηση – Αστυνομικό Τμήμα. 4. Το μικρό όνομα διάσημης τραγουδίστριας που κατάγεται από την Αλεξάνδρεια. 5. Βυζαντινή νότα – Παρακινεί. 6. Ένας καφές. 7. Υπάρχουν και τέτοιες καρέκλες.
Η λύση στο επόμενο
Η ΛΥΣΗ ΤΟΥ ΠΡΟΗΓΟΥΜΕΝΟΥ
ΟΡΙΖΟΝΤΙΑ: 1 ΠΑΠΥΡΟΣ. 2 ΩΜΑ. 3 ΤΑ –ΑΑ. 4 ΕΙΡΩΝΕΣ. 5 ΡΑ–ΑΕ. 6 ΠΟΑ. 7 ΣΠΑΣΜΟΣ.
ΚΑΘΕΤΑ: 1 ΠΑΤΕΡΑΣ. 2 ΑΙΑ. 3 ΠΩ–ΠΑ. 4 ΥΜΝΩΔΟΣ. 5 ΡΑ – ΑΜ. 6 ΜΙΣ. 7 ΣΤΑΣΕΙΣ.

ΝΕΟ ΦΩΣ
ekkairo.org
neofos@ekkairo.org
Κινητό: 002-01043425537
ΕΚΔΟΤΗΣ: **ΧΡΗΣΤΟΣ ΘΕΟΔ. ΚΑΒΑΛΗΣ**
Προϊσταμένη Εφορείας Νέου Φωτός: **ΒΙΛΛΥ ΠΟΛΙΤΗ-ΖΟΥΕ**
Σύμβουλος Έκδοσης: **Νικόλαος Μεγγρέλης**
Αρχισυντάκτης: **Μαρία Δεληθανάση**
Καλλιτεχνικός Διευθυντής & Επιμέλεια Εκτύπωσης: **Dr. ΑΤΕΦ ΝΑΧΛΑ**
Το "ΝΕΟ ΦΩΣ" διατίθεται ΔΩΡΕΑΝ απο τα γραφεία της Ελληνικής Κοινότητας Καΐρου καθώς και απο όλα τα Ελληνικά Σωματεία.

ΧΡΗΣΙΜΑ ΤΗΛΕΦΩΝΑ ΚΑΪΡΟΥ

Ελληνική Κοινότητα Καΐρου
259.13.945,259.33.372,
Κινητό: 01001160043
Ελληνικό Νοσοκομείο Ε.Κ.Κ.
248.22.177,248.22.186,248.22.259,
268.36.516 (φαξ)
Μεταφραστικό Ε.Κ.Κ.
27381989, 01118641010
Πατριαρχική Επιτροπεία
2510.35.16, 2510.67.77 (φαξ)
Ιερά Μονή Αγίου Γεωργίου
27.41.2002
Μετόχι Ιεράς Μονής Σινά
48.28.513
Ελληνική Πρεσβεία
279.55.915,279.50.443,
279.51.074,279.63.903 (φαξ)
Κυπριακή Πρεσβεία
27377012/13/14
Προξενικό Τμήμα: 02 27377021
Ελληνικό Προξενείο
2735 5851, 2735 5898,2735 5899,
2735 5868,2735 5869, 2735 5863
2735 5818 (φαξ)

Χτίζουμε ζωές από το μηδέν, μακρυά από την απληστία και τη δυτική κατάθλιψη- Μια συνομιλία με τον Επίσκοπο Τολιάρας και Νοτίου Μαδαγασκάρης κ. Πρόδρομο

(συνέχεια από την 1η σελίδα)

- Σεβασμιότατε, ποια είναι η καταγωγή σας και πώς βρεθήκατε στην Αφρική;
- Η καταγωγή μου είναι από τη Σπάρτη. Υπηρέτησα 15 χρόνια στη Μονή των Αγίων Αναργύρων στον Πάρνωνα και στη συνέχεια τρία χρόνια στη Μητρόπολη Καμερούν. Μετά από αυτό, έγινε η εκλογή μου ως Επίσκοπος Τολιάρας και νοτίου Μαδαγασκάρης. Ήταν μια νεοϊδρυθείσα επισκοπή και ήμουν ο πρώτος επίσκοπος που εκλέχτηκε σε αυτήν. Με τη χάρη του Θεού και την ευλογία του Πατριάρχου Αλεξανδρείας κυρίου κυρίου Θεοδώρου, διακονούμε εκεί εδώ και επτά χρόνια.

- Τι είναι η ιεραποστολή;
- Η Ιεραποστολή είναι μια πορεία δύσκολη, αλλά ταυτόχρονα και ευλογημένη, γιατί ουσιαστικά είναι η πρώτη εντολή του Χριστού μας μετά την Ανάστασή του. Η πρώτη εντολή ήταν το «Πορεθεύντες, μαθητεύσατε πάντα τα έθνη». Ουσιαστικά αυτό συνεχίζουμε να κάνουμε κι εμείς. Ας σκεφθούμε μόνον, ότι εάν οι μαθητές του Χριστού είχαν μείνει μέσα στα Ιεροσόλυμα, δεν θα είχαμε την εξάπλωση του Χριστιανισμού.
Συγχρόνως σε αυτές τις χώρες η ιεραποστολή δεν είναι μόνον τα λόγια του Ευαγγελίου, αλλά το να βρεθούμε δίπλα στον πονεμένο συνάνθρωπό μας. Διότι ερχόμαστε καθημερινά αντιμέτωποι με χιλιάδες, για να μην πω εκατομμύρια, συνανθρώπους μας, συχνά ημιθανείς. Στον πυρήνα της, λοιπόν, βρίσκεται η αρχή της έμπρακτης αγάπης και της διακονίας, η παραβολή του Καλού Σαμαρείτη. Κι όπως ο καλός Σαμαρείτης βρήκε μπροστά του έναν ημιθανή άνθρωπο και του έδεσε τις πληγές, του έριξε λάδι, του έβαλε κρασί, τον πήγε σε ένα πανδοχείο για να θεραπευτεί, έδωσε χρήματα για να γίνει καλά, αυτό κάνουμε και εμείς. Και γι' αυτόν ακριβώς το λόγο δημιουργούμε νοσοκομεία, εκκλησίες, σχολεία, πηγάδια, ορφανοτροφεία, και προσπαθούμε με τον καλύτερο τρόπο, σεβόμενοι την πίστη και τις παραδόσεις αυτών των ανθρώπων.

- Ποια είναι η φιλοσοφία πίσω από το ιεραποστολικό σας έργο;
- Η Εκκλησία ποτέ δεν βάζει εθνικό επίθετο μπροστά της. Η Εκκλησία είναι μία και οικουμενική. Δεν βρισκόμαστε στην Αφρική ως «Έλληνες» για να μεταφέρουμε κάτι εθνοκεντρικό, αλλά ως Ορθόδοξοι για να μεταδώσουμε το μήνυμα του Ευαγγελίου, που είναι αγάπη, συγχώρεση και αποδοχή. Όπως έλεγε ο μακαριστός Αρχιεπίσκοπος Τιράνων Αναστάσιος, «Εκκλησία χωρίς ιεραποστολή είναι Εκκλησία χωρίς αποστολή». Ζούμε όπως οι πρώτοι απόστολοι, έχοντας τη χαρά της δημιουργίας. Δημιουργούμε μία εκκλησία πολλές φορές από το τίποτα, μέσα από μία καλύβα με λάσπη, από μία καλύβα φτιαγμένη από χόρτα. Αυτή αποτελεί τον πρώτο πυρήνα και μετά σιγά-σιγά γίνεται μία ενορία χτισμένη. Δίπλα δημιουργείται ένα σχολείο, παραδίπλα ένα πηγάδι, πιο δίπλα μία κλινική, και όλο αυτό αρχίζει να γίνεται ένας πυρήνας τόσο όμορφος, που ουσιαστικά, όπως οι πρώτοι χριστιανοί ζούσαν ως κοινότητες και ως οικογένεια, έτσι ζούμε και εμείς στην Αφρική. Είμαστε όλοι οικογένεια.

- Μπορείτε να εξηγήσετε τι εννοείτε όταν λέτε ότι είστε όλοι μια οικογένεια;
- Στην Αφρική βλέπεις τους ανθρώπους από μικρή ηλικία να κάθονται, να κουβεντιάζουν, να συζητούν και γι' αυτό ουσιαστικά στην Αφρική δεν υπάρχει κατάθλιψη, δεν υπάρχουν αυτοκτονίες, δεν υπάρχουν όλες αυτές οι σύγχρονες μορφές - αν θέλετε - ψυχιατρικής ή ψυχικής υγείας. Διότι οι άνθρωποι επικοινωνούν μεταξύ τους. Επίσης αυτό που βλέπει κάποιος στην Αφρική είναι ότι υπάρχει αλληλεγγύη. Είναι κυρίαρχη η ενσυναίσθηση, το να βοηθήσουμε τον άλλον που έχει ανάγκη. Θα κολλήσει ένα αυτοκίνητο, θα μαζευτούν δέκα άτομα να το ξεκολλήσουν. Θα γίνει κάτι άλλο,

αμέσως τρέχουν να βοηθήσουν αυτόν που βρίσκεται σε μία ανάγκη. Ξέρετε, το άσχημο στον πολιτισμό μας είναι ότι ζούμε για τους άλλους. Δεν ζούμε για τον Θεό. Δεν ζούμε ούτε για τον ίδιο μας τον εαυτό. Μετράει περισσότερο η γνώμη των άλλων, το τι γνώμη θα σχηματίσουν οι άλλοι για εμάς. Και αυτό μας εγκλωβίζει, μας υποχρεώνει να χαμογελάμε πλασματικά, χάνουμε την αυθεντικότητά μας. Πολλές φορές, μάλιστα, φοράμε μόνιμα αυτό το «ρούχο».
Στην Αφρική αυτό δεν υπάρχει. Ο άλλος σου δείχνει αυτό που είναι, και η αυθεντικότητά του διαμορφώνει την κοινή καθημερινότητα. Ξέρετε η Ορθοδοξία, σε σχέση με τις υπόλοιπες ομολογίες, είναι μία αυθεντική πίστη. Και επειδή στην Αφρική υπάρχει και η λιτότητα - γιατί το Ευαγγέλιο μάς μαθαίνει αυτό που πρέσβευαν και οι αρχαίοι φιλόσοφοι, δηλαδή το να έχεις τα απαραίτητα - όλα αυτά συνδέονται. Πολλές φορές λέω χαριτολογώντας ότι στο Θεό δεν αρέσει η απληστία. Η απληστία μάς οδηγεί σε εντελώς λανθασμένα μονοπάτια στο δυτικό κόσμο και δημιουργεί όλη αυτήν την κατάσταση που ζούμε. Ενώ οι άνθρωποι εκεί έχουν τα εντελώς βασικά και απαραίτητα, κι αυτό τους βοηθάει να έχουν μια τελείως διαφορετική προσέγγιση από τον δυτικό κόσμο. Στην Αφρική, αν πεις ότι δεν πιστεύεις στον Θεό σε περνούν για τρελό. Στη Δύση συμβαίνει το ακριβώς αντίθετο!

- Πώς είναι η καθημερινότητα και οι συνθήκες ζωής στη Μαδαγασκάρη;
- Οι δυσκολίες είναι μεγάλες. Τα βασικά αγαθά, που στον δυτικό κόσμο είναι αυτονόητα, εκεί δεν υπάρχουν. Για να βρεις νερό, μπορεί να χρειαστεί να περπατήσεις τρεις έως τέσσερις ώρες. Και συχνά το ποτάμι που βρίσκεις είναι λασπόνερα από κόκκινο χώμα. Κι όμως αυτό χρησιμοποιούν οι άνθρωποι εκεί για να πιούν και να μαγειρέψουν. Επίσης, δεν υπάρχει παντού ηλεκτρικό ρεύμα. Θυμάμαι μια φορά σε μια απομακρυσμένη περιοχή είχα πάρει ένα γκαζάκι για να ζεσταίνω νερό και το κοιτούσαν σαν να έβλεπαν UFO, επειδή δεν ήξεραν τίποτε άλλο πέρα από τα ξύλα. Όμως, όλες αυτές οι δυσκολίες στην καθημερινότητα κάνουν τους ανθρώπους να εκτιμούν και να ευχαριστούν για όσα τους προσφέρει η Φύση, πολύ πιο εύκολα από εμάς στον δυτικό κόσμο. Ξέρετε, εμείς δυσκολευόμαστε να εκφράσουμε την ευγνωμοσύνη μας. Δυσκολευόμαστε να εκφράσουμε το «ευχαριστώ».

Συνέντευξη της Μαρίας Δεληθανάση

- Πώς αντιμετωπίζετε τις τεράστιες ανθρωπιστικές ανάγκες των κατοίκων;
- Στην Αφρική δεν υπάρχει δωρεάν παιδεία, ούτε δωρεάν υγεία. Ακόμα και στα κρατικά ιδρύματα απαιτείται αντίτιμο που οι περισσότεροι δεν διαθέτουν. Εμείς, με την αγάπη και τη στήριξη ανθρώπων από την Ελλάδα και το εξωτερικό, προσπαθούμε να σταθούμε δίπλα στον πονεμένο συνάνθρωπο. Στα επτά χρόνια παρουσίας μας στη Νότια Μαδαγασκάρη έχουμε δημιουργήσει σημαντικές δομές:
• 19 εκκλησίες
• 14 σχολεία, στα οποία φοιτούν 7.500 μαθητές
• Κλινική, οδοντιατρείο, οφθαλμιατρείο, αιματολογικά εργαστήρια, ακτινολογικό κέντρο και φαρμακείο, προσφέροντας δωρεάν ιατροφαρμακευτική περίθαλψη σε 3.000 ανθρώπους κάθε μήνα.
• Σχολή αγγλικών και σχολή πληροφορικής με κρατικά αναγνωρισμένα πτυχία.
• Ορφανοτροφείο και γυναικείο μοναστήρι αφιερωμένο στον Άγιο Ιωσήφ τον Ησυχαστή.
• 25 ανοιχτά πηγάδια για πρόσβαση σε νερό.
• Πρόγραμμα σίτισης δύο φορές την εβδομάδα για τους 700 κρατούμενους της Τολιάρας, οι οποίοι τις υπόλοιπες μέρες βασανίζονται από την πείνα τρώγοντας μόνο λίγο καλαμπόκι.

- Είναι επαρκείς οι χορηγίες για να καλυφθούν όλα αυτά τα έξοδα;

- Δεν είναι εύκολο. Ζούμε σε δύσκολες εποχές. Όμως το ελληνικό φιλότιμο και οι άνθρωποι που βλέπουν να γίνονται έργα ουσίας, ανταποκρίνονται. Η στήριξη προέρχεται κυρίως από ιεραποστολικούς συλλόγους από την Ελλάδα και από ανθρώπους που αγαπούν το έργο που κάνουμε. Εγώ εκ φύσεως δεν είμαι άνθρωπος που χτυπάει πόρτες, αλλά η χάρη του Θεού φέρνει τη βοήθεια μέσα από τη στήριξη πολλών ανθρώπων.

- Πόσο δύσκολη είναι για εσάς προσωπικά η πορεία στην Αφρική;
- Στο θέλημα του Θεού ο δρόμος είναι δύσκολος, αλλά εσωτερικά νιώθεις μια γαλήνη και τα πράγματα γίνονται. Κοιτάξτε, προσωπικά βρέθηκα στη Μαδαγασκάρη με έναν τρόπο λίγο περίεργο θα έλεγα. Γι' αυτό πίστευα μέσα μου ότι αυτό ήταν το θέλημα του Θεού για μένα. Και επειδή ένιωθα ότι ήταν το θέλημα του Θεού, νόμιζα ότι όλα θα βαίνουν καλώς. Υπάρχουν πάρα πολλές δυσκολίες, υπάρχουν πάρα πολλές δοκιμασίες. Αλλά γνωρίζοντας τον εαυτό μου, βλέπω ότι μέσα μου υπάρχει μία γαλήνη, υπάρχει μία ηρεμία. Ο Χριστός έχει πει «αιτείτε και δοθήσατε υμίν». Δεν είναι κακό να ζητάμε. Ζητάμε και το αφήνουμε. Ξέρετε, πολλές φορές λέω ότι το όμορφο στη ζωή είναι να μην είμαστε οι οδηγοί, αλλά οι συνοδηγοί. Γιατί όταν είσαι συνοδηγός, απολαμβάνεις το ταξίδι. Ενώ όταν είσαι οδηγός, πρέπει να προσέχεις τα σήματα, τις στροφές, τις οδηγίες. Έχεις άγχος.
Και ουσιαστικά, νομίζω ότι ερχόμενοι και πορευόμενοι μέσα σε αυτό που ονομάζουμε ζωή, το ζητούμενο τελικά, αν το αναλογιστούμε φεύγοντας από αυτή τη ζωή, είναι μόνο μία ανάμνηση. Μία ανάμνηση που θα έχουν οι άλλοι για εμάς και για ό,τι έχουμε κάνει ή δεν έχουμε κάνει.
Επομένως, όσο προσπαθούμε να είμαστε καλύτεροι - όχι υποκριτικά, γιατί η μοναδική αμαρτία που ο Χριστός χτύπησε και στηλίτευσε ήταν η υποκρισία - είμαστε αυθεντικοί και έτσι ουσιαστικά μαθαίνουμε να έχουμε αυτό που είχε ο Χριστός και όλοι οι Άγιοι. Αυτό που προανέφερα: την αγάπη, τη συγχώρεση και την αποδοχή.
Ξέρετε, πολλές φορές θέλουμε να δικαιολογήσουμε τον εαυτό μας. Επειδή εμείς δεν μπορούμε να αγαπήσουμε όπως αγαπάει ο Θεός, λέμε ότι «ο Θεός αγαπάει αλλά δεν αγαπάει και όλους», «ο Θεός συγχωρεί αλλά δεν συγχωρεί και όλους», «ο Θεός δέχεται αλλά δεν τους δέχεται όλους». Ο Θεός αγαπάει τους πάντες, συγχωρεί τους πάντες και δέχεται τους πάντες, όπως είναι. Είναι δική μου αδυναμία να μην μπορώ να αγαπήσω όπως αγαπάει ο Θεός, είναι δική μου αδυναμία να μην μπορέσω να συγχωρέσω όπως συγχωρεί ο Θεός. Και γι' αυτό κατεβάζω πολλές φορές τον Θεό στα δικά μου, τα ανθρώπινα μέτρα, για να αισθανθώ εγώ καλύτερα, πιο ξεκούραστα, δηλαδή να ικανοποιήσω το «εγώ» μου. Αλλά τα πράγματα είναι πολύ διαφορετικά. Και η Αφρική σε βοηθάει σε αυτό.

- Τι έχετε μάθει από τους ανθρώπους της Αφρικής;
- Πάρα πολλά. Στη Δύση τρέχουμε συνεχώς για το μέλλον και χάνουμε το παρόν. Εγκλωβιζόμαστε στον εαυτό μας και ζούμε με άγχος, κατάθλιψη ή ακόμα και με την ψευδαίσθηση ότι τα καταφέρνουμε μόνοι μας, φτάνοντας πλέον και στο σημείο να συνομιλούμε με το ChatGPT αντί να επικοινωνούμε με ανθρώπους. Αντίθετα, στην Αφρική οι άνθρωποι ζουν τη στιγμή, το «τώρα», έχουν τεράστια αλληλεγγύη, ενσυναίσθηση και επικοινωνούν μεταξύ τους. Μάς διδάσκουν πώς να είμαστε πραγματικά άνθρωποι.

- Ποιο είναι το μεγαλύτερο μήνυμα που αποκομίζετε από αυτήν την εμπειρία ζωής;
- Ότι τα πράγματα στη ζωή είναι πολύ απλά. Εμείς τα κάνουμε σύνθετα μέσα από την απληστία και την υποκρισία μας. Το ζητούμενο είναι να μάθουμε να είμαστε αυθεντικοί, να αφήνουμε τον Θεό να είναι οδηγός στη ζωή μας για να απολαμβάνουμε το ταξίδι, και να θυμόμαστε ότι το παν είναι να είσαι καλός άνθρωπος. Γιατί αν δεν είσαι καλός άνθρωπος, δεν μπορείς να είσαι καλός σε τίποτα.

Στα Λασπωμένα Χώματα του Κονγκό, εκεί που το «Ελάχιστο» γίνεται Ζωή
Μια Συνομιλία με τον Επίσκοπο Κατάγκας κ. Κοσμά

(συνέχεια από την 1η σελίδα)

- Σεβασμιότατε, πώς ξεκίνησε η δική σας πορεία και πώς βρεθήκατε στο Πατριαρχείο Αλεξανδρείας και στην Αφρική;

- Η καταγωγή μου είναι από την Καβάλα, όπου γεννήθηκα το 1975 και ολοκλήρωσα τις σπουδές μου. Χειροτονήθηκα κληρικός το 2001 από τον μακαριστό Μητροπολίτη Ελευθερουπόλεως Ευδόκιμο και είμαι Γρηγοριάτης μοναχός. Το 2018 βρέθηκα στο Πατριαρχείο Αλεξανδρείας ως αρχιμανδρίτης και διακόνησα στην Ιερά Μητρόπολη Κατάγκας.

Αρχικά, η Ιερά Μονή Οσίου Γρηγορίου στο Άγιον Όρος, υπό τον αείμνηστο καθηγούμενο π. Γεώργιο Καψάνη, ήταν εκείνη που είχε ανοίξει τον δρόμο για την ιεραποστολή στην Αφρική, στέλνοντας πρώτο τον αείμνηστο πατέρα Κοσμά Γρηγοριάτη. Μετά την κοίμησή του σε τροχαίο ατύχημα το 1989 και τη διακονία του πρώην Μητροπολίτη Κατάγκας Μελετίου, το 2022 εξελέγη βοηθός Επίσκοπος του Πατριάρχη Αλεξανδρείας για να συνεχίσουμε αυτό το έργο.

- Ποια είναι η πραγματικότητα που αντικρίζει κάποιος στην Κατάγκα; Ποιες είναι οι συνθήκες ζωής των ανθρώπων;

- Η περιοχή της Μητρόπολής μας είναι τεράστια - για να φανταστείτε, έχει έκταση τρεις φορές την Ελλάδα! Οι κλιματολογικές συνθήκες είναι ακραίες: έξι μήνες βροχές, όπου τα αυτοκίνητα κολλάνε στις λάσπες, και έξι μήνες ξηρασία. Το 70% του πληθυσμού στο Κονγκό ζει σε συνθήκες ακραίας φτώχειας, τρώγοντας συνήθως μία φορά την ημέρα ή και ανά δύο μέρες. Χιλιάδες άνθρωποι εργάζονται στα ορυχεία κοβαλτίου - καθώς το Κονγκό παράγει το 75% της παγκόσμιας παραγωγής - τα οποία θυμίζουν σύγχρονη μορφή δουλείας κάτω από άθλιες συνθήκες. Παλιά υπήρχε η αποικιοκρατία, τώρα υπάρχει ένα νέο είδος αποικιοκρατίας, η οικονομική, που είναι και πάλι ένα είδος σκλαβιάς. Ο μισθός τους κυμαίνεται στα 150 με 100 δολάρια το μήνα. Η τροφή τους είναι συγκεκριμένη, μακαρόνια, ρύζι, πατάτες, λίγο ψάρι και επειδή οι τροφές τους είναι μέσα στο άμυλο, έχουν πάρα πολύ υψηλά ποσοστά σακχάρου.

- Πώς απαντά η Ορθόδοξη Εκκλησία στις τεράστιες υλικές και πνευματικές ανάγκες;

- Όπως έλεγε και ο πατέρας Κοσμάς, συνεχίζουμε να πράττουμε. Δεν μπορείς να μιλάς σε κάποιον για τον Θεό, όταν πεινάει. Πρέπει πρώτα να σταθείς δίπλα του πρακτικά. Ο μακαριστός Παπακοσμάς είχε δώσει πάρα πολύ μεγάλη βάση στην τροφή και φυσικά στην κατήχηση. Είχε δημιουργήσει μια μεγάλη φάρμα, όπου είχε μέσα 1000 ζώα - χοίρους, κότες, κουνέλια και άλλα. Τότε βραβεύτηκε από τον πρόεδρο της χώρας ως Πρότυπο Κέντρο Φάρμας, αλλά και διατροφής, των ανθρώπων. Έστελναν από τα πανεπιστήμια και τα σχολεία τους φοιτητές και τους μαθητές, για να εμπνευστούν και να μάθουν πώς μπορούν να συνεργασθούν και να δημιουργήσουν φάρμες. Ο πατήρ Κοσμάς κοιτούσε κάθε άνθρωπο με το πνεύμα του Ευαγγελίου: ότι είναι εικόνα του Θεού και εφόσον ήταν εικόνα του Θεού, καλείται ο ίδιος να τον βοηθήσει. Ο σεβασμιότατος, ο πρώην Κατάγκας, ο κύριος Μελέτιος, συνέχισε αυτό το έργο και το μεγάλωσε. Δηλαδή, όταν πέθανε ο πατήρ Κοσμάς, ο σεβασμιότατος είχε βρει 37 ενορίες, τις οποίες έκανε 200. Από αυτές 50 έως 60 είναι χτιστές εκκλησίες, οι άλλες 140 έως 150 είναι ξυλοκαλύβες και λασποκαλύβες.

Ο Μελέτιος έφτιαξε ένα νοσοκομείο για τις ανάγκες των ανθρώπων. Όταν φτιάχτηκε προ 15ετίας, ήταν ένα από τα 2-3 ιδιωτικά νοσοκομεία που είχε η περιοχή. Πλέον, έχουν αυξηθεί πάρα πολύ τα νοσοκομεία. Έχουν έρθει οι Κινέζοι, που ελέγχουν το 80% των ορυχείων. Έχουν έρθει οι Ινδοί, που έχουν κατακλείσει το εμπόριο. Έχουν έρθει οι Αμερικάνοι. Οι Βέλγοι είναι πλέον ελάχιστοι. Υπάρχουν και πολλές άλλες εταιρείες, από άλλα κράτη. Εμείς το έσοδο που έχουμε, σαν Ιερά Μητρόπολη, είναι από το νοσοκομείο. Έχουμε κλείσει μία συμφωνία με τέσσερις εταιρείες, που δίνουν κάποια χρήματα για την περίθαλψη των δικών τους υπαλλήλων. Το έσοδο αυτό μας βοηθάει, ώστε να μπορούμε να πληρώνουμε τους 90-95 ιερείς και διακόνους, τους 60 εργάτες μας, τους υπαλλήλους του νοσοκομείου, τους γιατρούς. Οι μισθοί κάθε μήνα φτάνουν γύρω στα 150-200 δολάρια, κι επειδή το κράτος δίνει εξαιρετικά χαμηλούς μισθούς, αναγκαζόμαστε να τους στηρίξουμε και αυτούς.

Συνέντευξη της Μαρίας Δεληθανάση

- Δηλαδή το μεγαλύτερο κομμάτι των εξόδων καλύπτεται από δικές σας ενέργειες;

- Ακριβώς. Από τις δικές μας ενέργειες. Αλλά κατά ένα μεγάλο κομμάτι μας βοηθούν οι Έλληνες - από εδώ, από την Ελλάδα και κάποιοι από το εξωτερικό. Χάρη στη βοήθεια τους καταφέραμε να ολοκληρώσουμε τα έργα που έχουν γίνει. Δηλαδή εάν δεν υπήρχε το ελληνικό στοιχείο, δύσκολα θα έφτανε η μητρόπολη στο σημείο που είναι, διότι είναι μία από τις δυο-τρεις μεγαλύτερες μητροπόλεις του Πατριαρχείου μας και τρεις Ελλάδες σε έκταση. Ένα πρόσωπο το οποίο παίζει σημαντικό ρόλο είναι ο πρόεδρος της Ελληνικής Κοινότητας Κογκό, ο κύριος Γεώργιος Ψαρομάτης. Ζει στο Κογκό από μικρό παιδί και ξέρει τις συνθήκες. Αγαπάει την ιεραποστολή και την Εκκλησία, και βοηθάει σε κάθε μας παράκληση. Στο Λουμπουμπάσι μένουν 300 Έλληνες και στην Κινσάσα γύρω στους 70 Έλληνες. Αλλά είναι μια οργανωμένη και δυναμική κοινότητα. Υπάρχει σχολείο ελληνικό, με 19 εκπαιδευτικούς και γύρω στους 60 μαθητές.

- Ποιος είναι ο στόχος σας Σεβασμιώτατε; Να διαδώσετε το μήνυμα του Ευαγγελίου και να βελτιώσετε παράλληλα την ποιότητα ζωής αυτών των ανθρώπων;

- Η αποστολή μας είναι να μεταφέρουμε, να μεταδίδουμε το μήνυμα του Ευαγγελίου, αλλά με πνεύμα ελευθερίας, όχι με πνεύμα θρησκευτικού φανατισμού και ζηλωτισμού. Θέλω λίγο, αν δεν είναι δύσκολο, να το κάνουμε πιο λιανό αυτό. Νομίζω ότι εμείς στα αστικά κέντρα τείνουμε προς το δεύτερο. Θεωρούμε ότι το δεύτερο απεικονίζει τη σωστή πίστη. Θρησκευτική ελευθερία σημαίνει να πιστεύει κάποιος και να αισθάνεται αναπαυμένος. Να έχει ειρήνη μέσα του. Δεν είναι υποχρέωση το να πιστεύω. Ούτε είναι πίστη να τηρώ τον τάδε κανόνα και να διαβάζω το τάδε κείμενο. Πιστεύω σε Αυτόν που εμπιστεύομαι, ο οποίος μού έχει δώσει την ελευθερία, δηλαδή μού έχει αφήσει το πεδίο ανοιχτό, ώστε να μπορώ να διαλέξω ποιο είναι το καλό και ποιο είναι το κακό. Και έτσι όταν διαλέγω το καλό, αισθάνομαι ελευθερία μέσα μου και είμαι χαρούμενος.

Αυτό που εισπράττω προσωπικά εγώ ως επίσκοπος είναι ο σεβασμός και η αγάπη των ανθρώπων. Δίνεις λίγα και λαμβάνεις πολύ περισσότερα. Όπως έλεγε ο μακαριστός Πατριάρχης μας, ο Γρηγόριος, «για να πάει κάποιος στην ιεραποστολή, θα πρέπει να θυσιάσει και την ίδια του τη ζωή». Και ο παπά Κοσμάς το έκανε πράξη. Σε ηλικία 47 ετών άφησε την τελευταία του πνοή έξω από το Λουμπουμπάσι, στο Σοφουμάγκο, πηγαίνοντας ένα απόγευμα από το Λουμπουμπάσι για το Κολουέζι. Πιστεύω ότι η καρδιά του έχει σχηματίσει τον χάρτη του Κονγκό και το αίμα του πότισε την καρδιά της Αφρικής, ώστε σιγά-σιγά να αναπτυχθεί και να αυξηθεί το έργο του. Μετά τον θάνατο του Παπακοσμά, το έργο του άρχισε σιγά-σιγά να αποκτά φτερά, να παίρνει σάρκα και οστά. Η Εκκλησία της Ελλάδος είδε το έργο του και άρχισε να βοηθάει τους ιεραποστόλους.

Ο Παπακοσμάς έβλεπε μπροστά. Όπου πήγαινε, πάντα κουβαλούσε μία κάμερα μαζί του και έβγαζε φωτογραφίες και βίντεο, που τα έστελνε στον αδερφό του, τον Μακαριστό τον Γεώργιο Ασλανίδη. Αυτός έφτιαξε τον σύλλογο Εξωτερικής Ιεραποστολής «Άγιος Κοσμάς ο Αιτωλός». Ήταν ένας πάρα πολύ δραστήριος άνθρωπος, που ξεκίνησε τον σύλλογο το 1990 και σιγά-σιγά διαδόθηκε και σε άλλα μέρη. Αν και ο σύλλογος φτιάχτηκε για να βοηθάει τη Μητρόπολη Κατάγκας, τώρα έχει διευρυνθεί και σε άλλες μητροπόλεις.

Και η πρώτη βοήθεια από την Ελλάδα με διάφορα είδη ήρθε μετά από παράκληση του ιδίου με ένα C 130. Και πάλι συνεχίζει να έρχεται βοήθεια με container από την Ελλάδα. Όμως, παλαιότερα στη Μητρόπολή μας έρχονταν τέσσερα container τον χρόνο. Τώρα προσπαθούμε για ένα container, διότι τα τελωνεία μάς δημιουργούν διάφορα προβλήματα, κυρίως οικονομικής φύσεως. Για κάθε container χρειάζεται να πληρώσεις 5.000 - 6.000 δολάρια, συν τον φόρο.

- Ποιο είναι το τελικό μήνυμα που θα θέλατε να μοιραστείτε;

Εκεί στα λασπωμένα χώματα του Κονγκό, όταν προχωράς τη νύχτα, ακούς τις φωνές των μανάδων. Ακούς τις κραυγές αυτών των απελπισμένων ανθρώπων για φαγητό, που όμως είναι χαρούμενοι με τη ζωή τους, το βλέπεις στο χαμόγελό τους. Και ο τρόπος της ζωής τους σε κάνει να προβληματίζεσαι, να αναθεωρείς κάποια πράγματα που εσύ θεωρείς αξιωματικά. Πως είναι δυνατόν να πεινάω και να έχω χαμόγελο, να είμαι χαρούμενος;

Ναι, είναι ένα μυστήριο αυτό, αλήθεια. Κάποιες φορές προσπαθούσα να τους μιμηθώ. Είναι πάρα πολύ δύσκολο. Κι εγώ δυσκολεύτηκα στην αρχή. Εδώ λίγο να αργήσεις να φας, το στομάχι σου αμέσως διαμαρτύρεται. Εκεί πέρα μπορεί για μία-δύο μέρες να μην τρώνε, αλλά το χαμόγελο δεν σκιάζεται. Προσπάθησα να το κάνω, για να μπορέσω να μπω στο δικό τους τρόπο σκέψης και στο δικό τους τρόπο ζωής.

Όταν πάει κάποιος για αποστολή, είναι πολύ σημαντικό να φάει το ίδιο φαγητό που τρώνε αυτοί. Γιατί λένε, αν φας από το ίδιο φαγητό που τρώνε, πάει να πει ότι τους αποδέχεσαι και τους αγαπάς. Γιατί η τροφή είναι ένα σημείο το οποίο δείχνει αν σέβεσαι τους ανθρώπους και τους εκτιμάς. Στα ταξίδια που κάνουμε, πηγαίνουμε στις διάφορες περιοχές 1.000 χλμ, 1.200 χλμ., 1.300 χλμ. μακρυά, σε ένα πολύ κακό οδικό δίκτυο. Είμαστε νηστικοί όλη τη μέρα και να μας περιμένουν κι αυτοί από το πρωί νηστικοί. Και όμως το χαμόγελο και το τραγούδι δεν λείπει από τη ζωή τους. Δεν παραπονιούνται. Ζουν αυτό που έλεγε ο Απόστολος Παύλος: «ἔχοντες διατροφὰς καὶ σκεπάσματα, τούτοις ἀρκεσθησόμεθα». Να αρκούμαστε, δηλαδή, σε ένα πάπλωμα, ένα κρεβάτι και ένα πιάτο φαγητό. Να είμαστε λιτοί. Γιατί και το νόημα της αληθινής χαράς βρίσκεται στον απλό τρόπο της ζωής, όπως έλεγε και ο Άγιος Παΐσιος.

Εμείς στη Δύση, κλεινόμαστε στο στενό μας χώρο, κοιτάζουμε μόνον το εγώ μας, τον εαυτό μας και δεν βλέπουμε δεξιά και αριστερά τι γίνεται. Δεν βλέπουμε τον πόνο που υπάρχει δεξιά και αριστερά, δεν βλέπουμε τις βόμβες που πέφτουν σε μια άλλη χώρα και σκοτώνονται άνθρωποι και μένουν οικογένειες χωρίς πατεράδες. Μπορείς, αλήθεια, να μην συμπονήσεις μια μάνα που έχασε τον άντρα της και έμεινε με πέντε, έξι και οκτώ παιδιά; Ε, πρέπει κι εσύ να συμπονέσεις με κάποιο τρόπο. Όχι με το λόγο, αλλά με την πράξη. Πρακτικά να συμπονέσεις.

Εκδήλωση Μορφωτικού Ιδρύματος της Πρεσβείας της Αιγύπτου στην Αθήνα για τον Αιγυπτιώτη Ελληνισμό

(συνέχεια από την 1η σελίδα)

να κ.**Μουράντ Γιούσρι Μουράντ (Mourand Youssri Mourad)** ενώ τις εισηγήτριες παρουσίασε η Διευθύντρια του Αιγυπτιακού Μορφωτικού Κέντρου κ. **Δρ.Μαναάλ Αλι (Manal Ali)**.

Η κ.Τζόβα με τη βοήθεια πολλών ωραίων φωτογραφιών προσπάθησε να φωτίσει την πορεία της αστικής ανάπτυξης του Καΐρου μέσα από τα μάτια της ελληνικής παροικίας και να παρακολουθήσει τη διαδρομή της, από τις πυκνοκατοικημένες συνοικίες της παλιάς πόλης των Φατιμιδών έως τη σημαντική συμβολή της στη διαμόρφωση των σύγχρονων, δυτικοευρωπαϊκού χαρακτήρα συνοικιών του 20ού αιώνα.

Η ομιλήτρια έκανε ιδιαίτερη αναφορά στην ίδρυση της Ελληνικής Κοινότητας Καΐρου το 1904 η οποία έθεσε ως προτεραιότητα την στέγαση των σχολείων και την ανέγερση μιας εκκλησίας και ενός νοσοκομείου το οποίο άρχισε να επαναλειτουργεί (το προϋπάρχον νοσοκομείο είχε κλείσει το 1870) το 1912.

Η κ.Τζόβα έκανε εκτενή αναφορά στα ελληνικά σχολεία, στα ακίνητα και στις ελληνοθορδοξες εκκλησίες για να υπογραμμίσει πως όταν κοιτάζουμε σήμερα αυτά τα κτίρια, δεν βλέπουμε απλώς σκυρόδεμα ή αρχιτεκτονικά ύψη μιας άλλης εποχής. Βλέπουμε ανθρώπινες επιλογές.

Και η κ.Τζόβα κατέληξε υπογραμμίζοντας ότι "οι Έλληνες δεν έζησαν σε μια απομονωμένη φούσκα. Συμμετείχαν ενεργά στη διαμόρφωση μιας πολυεθνικής αστικής κοινωνίας, αποτελώντας αναπόσπαστο κομμάτι της."

Στην παρέμβαση της η κ.Πέρσα Κουμουτσή σημείωσε ότι "οι ελληνοαιγυπτιακές πολιτισμικές σχέσεις εκτείνονται σε βάθος χιλιετιών και αποτελούν μια διαχρονική γέφυρα ανταλλαγών στους τομείς της γνώσης —ιδίως στην τέχνη, τη λογοτεχνία και την αρχιτεκτονική— οι οποίες, θα τολμούσα να πω, διαμόρφωσαν την πορεία του παγκόσμιου πολιτισμού (τον μεσογειακό πολιτισμό). Οι πρώιμες επαφές μεταξύ Ελλήνων και Αιγυπτίων ανάγονται στην Εποχή του Χαλκού, μέσω των ανταλλαγών μεταξύ Μινωιτών, Μυκηναίων και Αιγυπτίων.

Ρεπορτάζ Νίκος Μεγγρέλης

Κατά την Αρχαϊκή και την Κλασική περίοδο (750 π.Χ. – 332 π.Χ.), η ίδρυση της Ναυκράτιδας —του πρώτου ελληνικού οι-κισμού στην Αίγυπτο— λειτούργησε ως κόμβος πολιτισμικής αλληλεπίδρασης. Ακολούθησε η Ελληνιστική περίοδος (332 π.Χ. – 30 π.Χ.), κατά την οποία η δυναστεία των Πτολεμαίων κυβέρ-νησε την Αίγυπτο, με την Αλεξάνδρεια να αναδεικνύεται σε πνευματικό κέντρο του κόσμου, συνδυάζοντας την ελληνική διοίκηση με τις αιγυπτιακές παραδόσεις. Η Βιβλιοθήκη της Αλεξάνδρειας, αποτέλεσε το κατεξοχήν σύμβολο αυτής της πολιτισμικής συνύπαρξης, λειτουργώντας ως μια διαχρονική γέφυρα μεταξύ των δύο κόσμων."

Η κ.Πέρσα Κουμουτσή σημείωσε ότι στα μέσα του 19ου αιώνα, αρχίζει να διαφαίνεται και η πρώτη τους λογοτεχνική παραγωγή κυρίως από μορφωμένους ανθρώπους και λογίους, όπως οι Παναγιώτης Πανιάς (1832-1896), Γεώργιος Κιπιάδης (1834-1910), Γεράσιμος Πεντάκης (1838-1899), Ελένη Γουσίου, Μαρία Μιχαηλίδου, Παύλος Γνέφτος και πολλοί άλλοι.

Η κ.Κουμουτσή έκανε ιδιαίτερη αναφορά στον Κωνσταντίνο Καβάφη και στον Στρατή Τσίρκα για να υπογραμμίσει ότι περισσότερα από 1400 ονόματα καταγράφονται στην πρόσφατη μελέτη του Λευτέρη Λεοντίου, του μοναδικού ακαδημαϊκού που χαρτογράφησε αυτή τη λογοτεχνική παραγωγή στη δίτομη μελέτη του, ανιχνεύοντας ιστορικά και κυριολεκτικά το σώμα αυτού του τεράστιου και μοναδικού είδους. «Ενώ ο όγκος των γραπτών που καταγράφονται είναι εκπληκτικός. Και μπορώ να υπογραμμίσω εδώ, χωρίς κανένα δισταγμό, ότι αυτό το λογοτεχνικό είδος δεν θα υπήρχε ποτέ, αν δεν προηγούνταν μια βαθιά πολιτιστική ανταλλαγή κι από τις δύο πλευρές. Σήμερα αυτή η ανταλλαγή συνεχίζεται με πολύ λιγότερους συγγραφείς, συμπεριλαμβανομένου και του εαυτού μου, συνεχίζεται ωστόσο και μέσω της μετάφρασης, και παραμένει ένα θέμα που γοητεύει τόσο τους ερευνητές όσο και τους αναγνώστες, και στις δύο πλευρές της Μεσογείου.»

Εορτάσθηκαν οι Αγ. Ανάργυροι στη Σούμπρα

(συνέχεια από την 1η σελίδα)

Καλλίνικο, Κωνσταντίνο, Μιχαήλ, Γιούσεφ, Παύλο και Θεόδωρο Σούσου. Τους ύμνους απέδωσαν ο πρωτοψάλτης της Ε.Κ.Κ. Κων/νος Μιχαλακόπουλος και ο πρωτοψάλτης των αραβοφώνων Τόνι Ατάλλα. Το Πάτερ Ημών διάβασαν ο Επιτεταμμένος της ελληνικής πρεσβείας στο Κάιρο Δημήτρης Σαχανίδης, ο εκπρόσωπος των αραβοφώνων Καρίμ Κούρι και ο πρόεδρος του Ορθόδοξου Πατριαρχικού Πνευματικού Κέντρου Σούμπρας Γιώργος Ζουμπουλίδης.

Μιλώντας στον ποίμνιο μετά τη λειτουργία του Σαββάτου, ο Πατριαρχικός Επίτροπος Καΐρου Νικόδημος αναφέρθηκε στα τρία ζεύγη Αγίων Αναργύρων που εορτάζονται – από τη Ρώμη, την Αραβία και την Κιλικία. Οι τελευταίοι είναι και οι Άγιοι προστάτες του ομώνυμου ναού. Εξασκούσαν όλοι τους την Ιατρική και θεράπευαν ανθρώπους και ζώα χωρίς χρηματική αμοιβή. «Σήμερα όλα είναι τί θα μου δώσεις και τι θα σου δώσω. Όλα μετριούνται σε χρήματα. Όμως οι Άγιοι Ανάργυροι δεν ασχολούνταν με τα χρήματα» σχολίασε ο Νικόδημος μιλώντας για την αξία της προσφοράς και της μη προσκόλλησης στα χρήματα. Αναφερόμενος στον ιατρικό τους έργο σημείωσε ότι «οι σωματικές ασθένειες προέρχονται εν πολλοίς από την ψυχή». Η ονομαστική εορτή των Αγίων την Κυριακή συνέπεσε με την επέτειο των 20 χρόνων του Νικοδήμου ως Πατριαρχικού Επιτρόπου Καΐρου, την οποία τίμησε με προσφορά θρησκευτικού δώρου προς τον Νικόδημο ο πρόεδρος του Ορθόδοξου Πατριαρχικού Πνευματικού Κέντρου Σούμπρας.

Τις δυο Θείες Λειτουργίες τίμησαν εκπρόσωποι της ελληνικής και κυπριακής πρεσβείας στον Κάιρο, εκπρόσωποι των Κοινοτήτων και των Ελλήνων εκπαιδευτικών στο Κάιρο. Παρέστησαν από την ελληνική πρεσβεία οι Δημήτρης Σαχανίδης, Ελευθερία Καΐρη, ο συντονιστής Εκπαίδευσης Β. Αφρικής και Μέσης Ανατολής Γεώργιος Κοκορέλης, ο Επιτεταμμένος της πρεσβείας της Κυπριακής Δημοκρατίας Ονούφριος Οικονομίδης, η Γ. Γραμματέας της Ε.Κ.Κ. Βίλλυ Πολίτη Ζουέ, ο Κοινοτικός Σύμβουλος της ΕΚΑ Βασίλης Ζουές, ο πρόεδρος και ο αντιπρόεδρος της αραβόφωνης κοινότητας Καΐρου Σάλεμ Κασίς και Καρίμ Κούρι αντίστοχα, οι διευθυντές των Ελληνικών Σχολείων Ηλιούπολης Γεωργία Πετούση (Αχιλλοπούλειος) και Βασίλης Μπακούρος (Αμπέτειος), δάσκαλοι και καθηγητές των Ελληνικών Σχολείων.

Τόσο το Σάββατο, όσο και την Κυριακή το Ορθόδοξο Πατριαρχικό Κέντρο Σούμπρας δεξιώθηκε τους παρευρισκομένους πιστούς με γεύμα, που περιελάμβανε σπιτικά εδέσματα από τα μέλη του Κέντρου.

Εορτάσθηκε ο Άγ. Νεκτάριος στην Πατριαρχική Επιτροπεία Καΐρου

(συνέχεια από την 1η σελίδα)

ελληνικά, αραβικά και ρουμάνικα ο Επιτετραμμένος της κυπριακής πρεσβείας Ονούφριος Οικονομίδης, η Χριστιάνα Τούφικ εκ μέρους των Αραβόφωνων Ορθοδόξων και ο πατήρ Ιωάννης, που συνοδεύει Ρουμάνους ομοθρήσκους στο ταξίδι τους στην Αίγυπτο, αντίστοιχα. Επίσης, παραβρέθηκαν η Γ. Γραμματέας της Ε.Κ.Κ. Βίλλυ Πολίτη Ζουέ και ο πρόεδρος των Αραβοφώνων Ορθοδόξων Σάλεμ Κασίς. Στους χώρους όπου έζησε και διακόνησε ο Άγιος Νεκτάριος, εντός της Πατριαρχικής Επιτροπείας Καΐρου, υπάρχει ανακαινισμένο παρεκκλήσιο αφιερωμένο στην μνήμη του.

Μετά το πέρας της λειτουργίας την Δευτέρα, ομάδα μαθητών της Αμπετείου Σχολής παρέδωσαν, με τον διευθυντή τους Βασίλειο Μπακούρο, γραφική ύλη για τα παιδιά της Αφρικής, που θα μεταφέρει ο Πατριάρχης Αλεξανδρείας και Πάσης Αφρικής στο επόμενο ταξίδι του.

Οι Αρχάγγελοι Μιχαήλ και Γαβριήλ τιμήθηκαν στον Ι.Ν. Παμμεγίστων Ταξιαρχών

(συνέχεια από την 1η σελίδα)

φωνα με το τοπικό έθιμο των αραβόφωνων Ορθοδόξων, στα αραβικά και στα ελληνικά, παρουσία των πρεσβευτικών και προξενικών αρχών Ελλάδας και Κύπρου, των επικεφαλής των κοινοτήτων των αραβοφώνων Ορξοδόξων, της αντιπροέδρου της Ε.Κ.Κ. Χρυσάνθης Σκουφαρίδου και άλλων μελών της Ε.Κ.Κ.

Το νεαρό της ηλικίας των αραβόφωνων πιστών και η βαθιά θρησκευτικότητα του ποιμνίου κατά τη διάρκεια των Θείων Λειτουργιών, δημιούργησαν ένα έντονο κλίμα κατάνυξης.

Ο Πατριάρχης Αλεξανδρείας, κατά τη διάρκεια της ολιγόλεπτης ομιλίας του, αναφέρθηκε στο πρόσφατο ταξίδι του στην Αγκόλα και στην καρποφόρα συνάντηση με τον Πρόεδρο της χώρας, που έδωσε τη συγκατάθεσή του για την ίδρυση ελληνορθόδοξης Επισκοπής στην αφρικανική χώρα. Ευχήθηκε στον Μητροπολίτη Μέμφιδος Νικόδημο, που συμπλήρωσε 20 έτη ως Πατριαρχικός Επίτροπος Καΐρου. Ευχαρίστησε τον Μέγα Ευεργέτη της Ε.Κ.Κ. Μιχαήλ Φάραγκ για την οικονομική του στήριξη προς το Πατριαρχείο Αλεξανδρείας. Απένειμε τιμητική διάκριση στον Πρόεδρο των Ορθοδόξων Αραβοφώνων της Αιγύπτου Σάλεμ Κασίς, δωρίζοντάς του προσωπική του βακτηρία.

Κλήρος και λαός αναφώνησαν με ενθουσιασμό και συγκίνηση «Μουσταχέκ!» και «Άξιος», εκφράζοντας τη βαθιά τους εκτίμηση προς τον Πατριάρχη Αλεξανδρείας.

Μετά το πέρας των λειτουργιών ακολούθησε δεξίωση των τιμών των εκκλησιασθέντων.

Με οικονομική εξυγίανση και στρατηγική επένδυση συνεχίζει την πορεία του ο ΕΝΟΚ

(συνέχεια από την 1η σελίδα)

Κύπρου στην Αίγυπτο Ονούφριου Οικονομίδη και εκπροσώπων της Ελληνικής Κοινότητας Καΐρου.

Στο επίκεντρο βρέθηκαν η σημαντική οικονομική ανάσα μέσω της αξιοποίησης του επενδυτή, τα έργα υποδομής και η οριστική διευθέτηση των νομικών εκκρεμοτήτων. Εξαιρετικά σημαντική ήταν η οριστική και τελεσίδικη δικαστική νίκη που πέτυχε ο ΕΝΟΚ τον Ιούνιο 2026 στη δικαστική διαμάχη για χρέος ύψους 1.043.000 αιγυπτιακών λιρών, που αφορούσε την αξία της γης. Με την ευτυχή δικαστική έκβαση - στην οποία καθοριστική υπήρξε η συμβολή του δικηγόρου Μοχάμαντ Χάσαν - ο Όμιλος απαλλάχθηκε από τα βάρη παρελθόντων ετών.

Καταλυτικό ρόλο στην οικονομική ανάταση του ΕΝΟΚ διαδραματίζει η σύναψη σύμβασης με την εταιρεία Golden Nile για τη μίσθωση του πλωτού, έπειτα από διαγωνισμό στις 31/01/2026. Ο επενδυτής έχει καταβάλει το σύνολο των ενοικίων του 2026 (καλύπτοντας το 75% που του αναλογεί, ενώ το 25% καλύπτεται από τον ΕΝΟΚ) στον Στρατό για τη γη και τον Νείλο ποταμό.

Ένα από τα σοβαρότερα λειτουργικά ζητήματα που επιλύθηκαν ήταν η άδεια του πλωτού και η επισκευή 17 από τους συνολικά 22 πλωτήρες. Χάρη στην αποκατάσταση αυτή, εξασφαλίστηκε προσωρινή δίμηνη άδεια λειτουργίας, γεγονός που επέτρεψε την οριστική υπογραφή και κατοχύρωση του συμβολαίου μίσθωσης με τον Στρατό.

Πέρα από τη νομιμότητα και τα σταθερά έσοδα, ο επενδυτής προχώρησε σε πλήρη ανακαίνιση του χώρου του ΕΝΟΚ.

Ο ισολογισμός του διαχειριστικού έτους 2025-2026 έκλεισε με εντυπωσιακό περίσσευμα 930.000 λιρών και ο νέος προϋπολογισμός προβλέπει θετικό πρόσημο περίπου 100.000 λιρών.

Η αντιπρόεδρος της Ε.Κ.Κ. Χρυσάνθη Σκουφαρίδου ανέγνωσε την παρέμβαση του προέδρου της Ε.Κ.Κ. Χρήστου Καβαλή. που επισήμανε: «Μετά από αρκετά χρόνια πιστεύουμε πως ο ΕΝΟΚ αλλάζει σελίδα. Τα νέα μέλη που έθεσαν υποψηφιότητα είναι η πρώτη παράγραφος της νέας σελίδας. Ελπίζουμε η ομάδα που σχηματίστηκε από παλιά μέλη του Δ.Σ. με εμπειρία των θεμάτων και από νέα μέλη με όρεξη και φρέσκιες ιδέες αλλά και εμπειρίες ζωής, να προσφέρουν το κατάλληλο μείγμα για την συνέχεια της ιστορίας του ιστορικού αυτού Σωματείου.

Η δεύτερη παράγραφος της νέας σελίδας είναι πως επιτέλους διαφαίνεται και μια οικονομική διέξοδο στον ΕΝΟΚ – με την ενεργοποίηση (ομολογώ με πολύ πίεση και εκ μέρους μας) της συνεργασίας με επενδυτή για την αναβάθμιση ευελπιστούμε των χώρων και των υπηρεσιών.

Η επιλογή και οι όροι της συμφωνίας με τον επενδυτή είναι έργο του απερχόμενου Δ.Σ. και στους οποίους οφείλουμε να αποδώσουμε τα του Καίσαρος τω Καίσαρι, το αποτέλεσμα όμως οφείλει να το διαχειριστεί με τον καλύτερο δυνατό τρόπο το νέο διοικητικό συμβούλιο. Στην προσπάθεια σας η Ε.Κ.Κ. ήταν, είναι και θα παραμείνει αρωγός και υποστηρικτής στοχεύοντας πάντα από την μία πλευρά στην αξιοποίηση αυτού το μοναδικού χώρου που διαθέτουμε ως παροικία για να βγει από το οικονομικό του τέλμα και να μην χαθεί από εμάς λόγω εξωγενών οικονομικών αξιώσεων, και από την άλλη στην διατήρηση της Ελληνικής του φύσης για πολλά ακόμα χρόνια.

Καλή αρχή λοιπόν όχι μόνο στην νέα σελίδα αλλά και σε όλο το βιβλίο που θα γράψετε και που ευχόμαστε να είναι γεμάτο επιτυχίες και όμορφες στιγμές!»

Οι κάλπες που στήθηκαν κατά τη Γενική Συνέλευση ανέδειξαν το νέο Διοικητικό Συμβούλιο για την τετραετία 2026-2030. Εξελέγησαν:

Πρόεδρος: Γεώργιος Ρεκτσίνης (74 ψήφοι)

Αντιπρόεδρος: Κωνσταντίνα Γεδεών (68 ψήφοι)

Ταμίας: Χρήστος Αντωνίου (70 ψήφοι)

Μέλη: Βίλλυ Πολίτη Ζουέ (67 ψήφοι), Ευαγγελία Χαλκιά (65 ψήφοι), Σοφία Βουγιουκλάκη (64 ψήφοι), Μαρία Κόκια (61 ψήφοι), Δημήτριος Κουτσονικόλας (60 ψήφοι). Δεν εξελέγη η Φλώρα Βαφέα (53 ψήφοι)

Μέλη κάτω των 35 ετών: Κρις Παναγιώτης (73 ψήφοι), Ναταλί Σαΐντ (72 ψήφοι)

